

TORTOSA I ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ D'AVANT LA DÈCADA DELS 90

El mitjà audiovisual està elegit per ocupar el protagonisme dels mitjans de comunicació de la dècada dels anys 90 i aquest medi hauria d'esdevenir també el protagonista del periodisme tortosí durant els pròxims anys.

La televisió local arriba com a una necessitat més, conseqüència del progrés de la nostra societat i d'una demanda social en augment. Tanmateix, caldrà cercar fórmules de rentabilitat o almenys d'auto-suficiència dins d'un marc legal. En algunes poblacions de Catalunya (el cas de Cardener) el mitjà audiovisual ha esdevingut habitual i un exemple a seguir. Penso —certament potser molts arriben a discrepar amb la meua opinió— que no han existit experiències televisives tortosines produïdes en la seva globalitat. És cert obviamt, que durant els darrers anys s'han fet emissions de televisió local a Tortosa en unes determinades dates que han tingut el seu interès, demostrant l'important potencial del medi en-tès en la seva expressió localista, però no han estat genuïnament tortosines.

A l'igual que fa anys el circ anava de població en població amb motiu de festes majors atraent un nombre públic, una empresa audiovisual de les nostres comarques va de localitat en localitat (aprofitant també festes majors i fires) fent televisió local, la darrera novetat comunicativa de finals de la dècada dels 80 a les terres de l'Ebre. Aquesta situació necessàriament s'haurà de normalitzar i la dècada dels 90 haurà de ser sens dubte el moment de procedir a aquesta normalització per satisfer la demanda social que de fet ja existeix. L'Ajuntament de Tortosa hauria de comprometre en aquesta normalització. Unes hores a la setmana de programació seria el complement més adient a la informació municipal que arriba actualment a la ciutadania a través d'altres mitjans de comunicació locals. Cal tenir en compte que el Ministeri de Transport, Turisme i Comunicacions preveu trametre la futura Llei de Televisions Locals al Parlament per a la seva discussió l'any 1992, una vegada s'hagin consolidat els tres canals de televisió privada amb àmbit d'emissió a tot l'estat.

L'increment de la competència audiovisual haurà de suposar el reforçament de la ràdio local. Les grans cadenes de ràdio tendeixen a convertir-se en centres de producció radiofònica que a la vegada que subministren programes a les emissores locals, els hi faciliten publicitat nacional que cobreix les despeses del propi programa. Aquesta tendència s'observa a les dues emissores de ràdio que emeten des de Tortosa: RNE 5 i CADENA RATO, de titularitat pública i privada, respectivament.

Davant la nova dècada dels 90 els dos principals reptes de la ràdio local seran l'increment de la qualitat programàtica i la indispensable renovació tecnològica. Paral·lelament a l'emissió de programes en cadena (nacionals, regionals o provincials) les emissores de ràdio tortosines hauran d'incrementar l'actualitat de la programació local, on la punta de llança serà la informació més immediata.

Si la ràdio local tortosina ha quedat desfasada tecnològicament (en una línia similar al conjunt de la ràdio del nostre país) no és menys salvant les distàncies, el desfasç tecnològic que pateixen els setmanaris de la nostra ciutat. Incapaços de superar la fase de subsistència sense beneficis a la qual es troben lligats, crec que assistirem a escasses novetats durant els pròxims anys, les mateixes que hem vist durant la darrera dècada. És curiós que la situació socio-econòmica de les comarques del Baix Ebre i del Montsià permet l'existència d'una publicació periòdica (per exemple setmanal) de característiques similars al Regió 7 de Manresa o El 9 Nou de Vic. Una de les causes d'aquesta situació és que el periodista-editor no ha sabut desenvolupar correctament el paper d'empresari i dins de la publicació ha primat la informació, desprecupant-se, o no donant-li la importància que es mereix aspectes tan fonamentals com avui en dia és la publicitat. També és cert que cap empresari ha volgut invertir en aquest sector o no s'han creat les condicions necessàries per que això sigui possible. En definitiva, com indicava en un article meu redactat amb motiu de la fusió dels setmanaris Ebre-Informes i Mig-jorn, la manca de recursos tècnics i humans, escrupols localistes, absència d'una línia empresarial i en resum l'escassa voluntat per superar aquestes deficiències, han creat un veritable abisme qualitatiu i quantitatiu entre els principals setmanaris (en alguns casos ja bisetmanaris o trisetmanaris) comarcals de la resta de Catalunya i els de les terres de l'Ebre. Malgrat aquest anàlisi crític, la premsa comarcal és un fenomen recordem bàsicament català o com s'ha dit un model català de periodisme popular. És necessari per tant encoratjar la tasca diària que els professionals o aficionats d'aquests mitjans fan perquè un cop a la setmana els tortosins i els ciutadans de les comarques de l'Ebre puguessin anar al quiosc i adquirir La Veu del Baix Ebre, l'Ebre Informes o el 7 dies.

Més preocupant és el desinterès que d'un temps ençà han demostrat la majoria de diaris barcelonins per mantindre corresponals a Tortosa. De fet la informació comarcal ha anat disminuint en aquests diaris, potser en la mesura que s'han anat consolidant projectes editorials de premsa diària o de periodicitat no diària a nivell de les comarques catalanes (els casos abans citats de Regió 7 i El 9 Nou o també podríem esmentar exemples més propers com el Diari de Tarragona que amb una nova línia editorial ha aconseguit en els darrers anys incrementar d'una manera considerable la xifra de vendes).

JOAN JOSEP CAROT
Nascut a Tortosa l'any 1964
Periodista
Director del setmanari Ebre-Informes 1983-1986
Director de l'emissora de ràdio CADENA RATO TORTOSA